

Byłem, bo Jestem, ale czy Będę?

*Ciekawi mnie tak wiele z tego co już było;
Z tego co jest zajmuje mnie dziś dosyć mało,
Najmniej z tego co będzie, choć przyszłość jest kluczem
Do tajemnicy życia i zagadki śmierci.*

*Być, czy już jednak nie być; śnić, czy li tylko gnić.
Czy świadomość zwycięży w przetrwaniu zmierzch ciała,
Czy otworzą się wrota nieziemskiej wieczności,
Kto mnie powita albo pożegna w zaświatach,...*

*Tak wielu żyje dziś i jutro, może dalej,
Lecz nigdy poza czasem w materialnym świecie;
Przykuci w doczesności, usidleni w ziemi,
Mglistymi marzeniami karmimy strach końca.*

*Co śmiertelnym nieznane, ludziom niewiadome,
Silnych duchem pociąga, słabych wewnątrz trwoży,
Jedni wzlatają w wizje, w otuchę iluzji,
A uczeni bytu trwają w złudzie życia.*

*Bezradni wobec śmierci z naiwnością dzieci
Spoglądamy na gwiazdy dążąc odpowiedzi;
Miotamy się we wierze, podpieramy wiedzą,
Szukamy i drążymy, ... a nic prócz nadziei.*

Wola mordu

*Pokuśliwa uroda zwyrodniałej śmierci
Sycząca wrzącym jadem w zakrzepłej krwi trupów
Wabi nikczemną żądzą pierwociny chuci
W zdziczałym od pragnienia jestestwie człowieka.*

*Zimna cisza ciemności w poświacie księżyca
Rozpalana sprzecznością przepastnych nicości
Zastygła w cieniu ognia, co trwa zgubą światów,
Wyje nieokiełznana w rozpasanej złości.*

*Popędliwa namiętność głosem grzechów nocy,
Zew czający się w mroku łaknący posoki,
Wyuzdana perfidia głodem okrucieństwa,
Nasączone krwią zmysły potwornych urojeń.*

*Tak lęgną się tajemnie myśli upodlenia,
Słowem zbrukana dusza, plugawy dreszcz ciała,
Gdy wola mordu w uldze udreżonej jaźni
Spełnia się aktem czynu wiekuistej śmierci.*